

«ΕΞΑΣΦΑΛΙΣΜΕΝΟ» θεωρεί η πρωθυπουργός Τζούλια Γκίλαρντ το πλεόνασμα στον προϋπολογισμό για το οικονομικό έτος 2013. Και εκεί όπου όλοι είχαμε πιστέψει ότι η πρωθυπουργός Τζούλια Γκίλαρντ είναι μια σκληρή και σοβαρή ηγέτης, μια «μεγάλη τιμονιέρης» που οδηγεί την Αυστραλία προς την πρόοδο και την ευημερία, ήρθε η τελευταία έκθεση Κοινωνικής Προσμέτρησης στην Αυστραλία για να της αλλάξει την εικόνα. Η Έκθεση ζωγραφίζει με μελανά χρώματα την κοινωνική ανισότητα στη χώρα και αποκαλύπτει ότι μεγαλώνει συνεχώς το χάσμα ανάμεσα στους πλούσιους και τους φτωχούς. Συγκεκριμένα η Έκθεση τονίζει ότι σήμερα, περισσότερο από κάθε άλλη χρονιά, τα άτομα που αντιμετωπίζουν οικονομικά προβλήματα, πολύ δύσκολα μπορούν να τα ξεπεράσουν και να ανορθώσουν και πάλι το ανάστημά τους. Ακόμη στην εν λόγω Έκθεση αναφέρεται ότι 650 χιλιάδες Αυστραλοί αντιμετωπίζουν σήμερα σοβαρά οικονομικά προβλήματα, ενώ 600 χιλιάδες παιδιά κάτω των 15 χρόνων ζουν σε οικογένειες όπου οι γονείς τους είναι άνεργοι.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ, λοιπόν, πολιτική έχουμε στη χώρα. Και βαδίζει καλά, όπως δείχνουν οι Στατιστικές απόλυτα αισιόδοξες ότι θα έχουμε έναν πλεονασματικό προϋπολογισμό για το οικονομικό έτος 2013, που θα καταστήσει την Αυστραλία το κράτος του ισχυρού δολλαρίου. Κοινωνική πολιτική, φαίνεται από την πρόσφατη Έκθεση Κοινωνικής Προσμέτρησης στην Αυστραλία, ότι δεν έχουμε. Οι δείκτες της οικονομίας κάθε τρίμηνο επικεντρώνουν την αγωνία του υπουργού Εθνικής Οικονομίας. Την

Γράφει η Δέσποινα Μπαχά

απόψεις

Κράτος Πρόνοιας

αγωνία όμως των άστεγων, των ανέργων, των συνταξιούχων, αλλά και εργαζομένων και μη προνομιούχων Αυστραλών πολιτών κανένας δεν την σκέφτεται. Το κράτος του ισχυρού δολλαρίου είναι στόχος, σκοπός και περηφάνεια της κυβέρνησης. Η απουσία του κράτους από το κοινωνικό πρόβλημα της φτώχειας δεν είναι ντροπή μας.

ΙΔΟΥ του λόγου το αληθές! Σύμφωνα με μια πρόσφατη Έρευνα από την Αυστραλιανή Στατιστική Υπηρεσία αναφορικά με το βιοτικό επίπεδο, περίπου οι μισές αυστραλιανές οικογένειες βρίσκονται στο όριο της φτώχειας. Αυτά όχι σε κάποια Τριτοκοσμική χώρα της

Ασίας, ή σε κάποια Αφρικανική χώρα, αλλά στην Αυστραλία του μεγέθους της Ευρώπης με τα 23 περίπου εκατομμύρια κατοίκους. Στη χώρα Ήπειρο με τον ελάχιστο πληθυσμό και τεράστια πλούτη! Κάτι δεν πάει καλά! Και αυτό το κάτι που δεν πάει καλά είναι ότι η οικονομική πολιτική της κυβέρνησης μονολεκτικά είναι εισπρακτική, δηλαδή η αύξηση των κρατικών εσόδων για έναν πλεονασματικό προϋπολογισμό με δραστικές περικοπές στις κρατικές δαπάνες. Η πολιτική αυτή της Καμπέρας έχει το ζοφερό αποτέλεσμα οι μη προνομιούχοι να ευημερούν και οι μη προνομιούχοι καθημερινά να αγωνιούν.

Ενώ η Ομοσπονδιακή Κυβέρνηση όφειλε να εντάξει αυτή την πολιτική πραγματικότητα σε μια σχεδιασμένη κοινωνική πολιτική από την οποία να μην βλάπτεται ο προνομιούχος πολίτης, αλλά παράλληλα να οφελείται ο μη προνομιούχος πολίτης.

ΕΠΟΜΕΝΩΣ η μεγάλη στρατιά των φτωχών στην πλουσιοδόλλαρη Αυστραλία δεν είναι αποτέλεσμα κάποιας προσωπικής αδυναμίας κάποιων ανθρώπων να ανταπεξέλθουν στα προβλήματα της καθημερινότητας. Υπεύθυνες για την κατάσταση στην οποία βρίσκονται είναι οι πολιτικές που ακολουθήθηκαν από τις εκάστοτε κυβερνήσεις της Καμπέρας. Γιατί βλέπουμε είτε με Εργατική κυβέρνηση είτε με Λίμπεραλ, οι προνομιούχοι να ευημερούν και οι μη προνομιούχοι να αγωνιούν για την καθημερινότητα. Και όσο ένα πολιτικό ζήτημα δεν αντιμετωπίζεται με πολιτικές λύσεις, αλλά με λογικές ελεημοσύνης, το πρόβλημα θα παραμένει.

ΘΑ ΜΟΥ ΠΕΙΤΕ, η Ομοσπονδιακή Κυβέρνηση Τζούλια Γκίλαρντ καταβάλλει κάθε δυνατή και επιθυμητή προσπάθεια να νοικοκυρέψει την οικονομία της χώρας με τολμηρές περικοπές στις Δημόσιες δαπάνες και με ένα τολμηρό και πειθαρχημένο πρόγραμμα, που θα εκπληρώσει την κατ'επανάληψη υπόσχεσή της για έναν πλεονασματικό προϋπολογισμό για το οικονομικό έτος 2013. Μην βιάζεσθε να κάνετε τούμπες ευτυχίας ως τον ουρανό! Γιατί ο δρόμος που οδηγεί στους δείκτες της πολιτικής αυτής απαιτεί την εγκατάλειψη της πολιτικής του κράτους Πρόνοιας. Η Αυστραλία είναι εκ παραδόσεως κράτος Πρόνοιας. Θα δεχτεί ο Λαός την Ανατροπή του;

ΤΗ ΛΥΠΗ που εξέφρασε ο επικαφελής της Καθολικής Εκκλησίας στην Αυστραλία Καρδινάλιος Τζόρτζ Πελ, για τις εγκληματικές πράξεις των αξιωματούχων Κληρικών, των Ιερέων και των Εκπαιδευτικών Καθολικών Ιδρυμάτων, που αφορούν βιασμούς και σεξουαλική κακοποίηση σε βάρος των παιδιών, δείχνει καθαρά ότι στη «σύγχρονη» και «πολιτισμένη» κοινωνία μας, ούτε και ο άγιος θεσμός της Εκκλησίας έχει μείνει αμαγάριστος από το βρωμερότερο έγκλημα της Παιδεραστίας. Όλες πλέον οι ηθικές αρχές – Εκκλησία, Οικογένεια, Παιδικοί Σταθμοί φροντίδας παιδιών, Σχολεία – έχουν σαρωθεί από την ανηθικότητα. Τα τελευταία χρόνια ο άνθρωπος έχει προσδεύσει σε όλους τους τομείς. Και όμως ως άνθρωπος αν συγκριθεί με τα άλλα ζώα, δεν υπάρχει ζώο που να του μοιάζει στην εγκληματικότητα.

ΤΡΙΖΟΥΝ τα ηθικά θεμέλια της Αυστραλίας, γιατί υπάρχουν χιλιάδες παιδιά που κακοποιούνται όχι μόνο από τους θεσμούς που προαναφέραμε για τη φροντίδα του παιδιού, αλλά και από το ίδιο το οικογενειακό του περιβάλλον και μερικές φορές και από τους ίδιους τους Γονείς και Κηδεμόνες τους. Τα περισσότερα από αυτά για λόγους προκαταλήψεως ποτέ δεν βγαίνουν στην επιφάνεια και σε πολλές περιπτώσεις η μητέρα αναγκάζεται να καλύψει τον αιμομίκτη Πατέρα με ολέθριες συνέπειες για την μετέπειτα ζωή των κακοποιημένων Παιδιών. Γιατί, σύμφωνα με τους Ψυχολόγους, ο βιασμός οποιασδήποτε μορφής και φύλου έχει τις επιπτώσεις του. Επιπτώσεις που τραυματίζουν ψυχολογικά το Παιδί σε όλη την υπόλοιπη ζωή του. Το κάνει να νιώθει ανασφάλεια, να βλέπει τους συνανθρώπους του με φόβο και να αντιμετωπίζει το μέλλον του με αβεβαιότητα και δειλία.

Του δημιουργούνται σοβαρά ψυχολογικά προβλήματα.

ΟΠΩΣ μου έλεγε ένας Ομογενής Ψυχολόγος, πολλές φορές το Παιδί που έχει πέσει θύμα σεξουαλικής κακοποίησης προσπαθεί να πάρει εκδίκηση γιατί ζηλοτυπεί τα παιδιά της ηλικίας του που μεγαλώνουν φυσιολογικά χωρίς τα δικά του προβλήματα. Και αυτό κάνει το Παιδί άτιθασο, νευρικό, άρρωστο, πολύ περισσότερο όταν δεν μπορεί να μιλήσει για το πρόβλημα που το απασχολεί, από ντροπή για να μην εκθέσει τους δικούς του ανθρώπους. Με το

μεγαλύτερων αδελφών είναι πολύ συνηθισμένο σε όλες τις χώρες του πλανήτη μας. Έρευνα που έγινε στις φυλακές της Αυστραλίας σε άτομα που έχουν καταδικαστεί για αποπλάνηση και σεξουαλική κακοποίηση ανηλίκων ένα μεγάλο ποσοστό των παρσίτων αυτών που θέλουν να λέγονται άνθρωποι είναι συγγενείς ή στενοί οικογενειακοί φίλοι. Ποιο ρόλο παίζει η Γυναίκα όταν ο Άνδρας για να ικανοποιήσει το άρρωστο βίτσιό του μαγαρίζει το θεσμό της Οικογένειας; Δυστυχώς στις περισσότερες περιπτώσεις η Μητέρα αναγκάζεται να κα-

Η ΠΑΙΔΕΡΑΣΤΙΑ όμως δεν έχει μαγαρίσει μόνο τον άγιο θεσμό της Οικογένειας, αλλά όπως προαναφέραμε έχει πάρει επικίνδυνες διαστάσεις σε όλους τους χώρους της Αυστραλιανής Κοινωνίας, σε σημείο που να θεωρείται πλέον ως το κατεχόμενη εθνικό πρόβλημα. Η παιδεραστία για χρόνια είναι κοινό μυστικό στην Αυστραλιανή Κοινωνία, για χρόνια κυκλοφορούν φήμες από στόμα σε στόμα για τις ανώμαλες αυτές τερατουργίες, από χρόνια όλοι γνωρίζαμε και οι Αρμόδιες Αρχές του κράτους το είχαν κρυφό καμάρι. Υπήρχε μια συνωμοσία σιωπής μεταξύ υψηλόβαθμων της ευνοήσιας κοινωνίας μας και του δικτύου παιδεραστών που δεν μπορούσε κανείς από εμάς να αγγίξει τα «ανέγγιχτα»!

ΜΙΑ ΤΕΤΟΙΑ όμως ηθική ισοπέδωση δεν μπορούσε να μείνει για πάντα κρυφή, γιατί ταρακουναίει από τα θεμέλια την ηθική βάση της Κοινωνίας μας. Ακριβώς πριν οι σεξουαλικά διεστραμμένοι ισοπεδώσουν τα πάντα για να ικανοποιήσουν τις ανώμαλες ορέξεις τους, το Κόμμα των Αυστραλών Οικολόγων ένωσε τη φωνή του με πολλούς Οργανισμούς και απαίτησε από την Πρωθυπουργό Τζούλια Γκίλαρντ την διεξαγωγή Έρευνας από Βασιλική Επιτροπή στις καταγγελίες για σεξουαλικά αδικήματα σε βάρος Ανηλίκων στην Καθολική Εκκλησία και όχι μόνο. Η Ομοσπονδιακή πρωθυπουργός Τζούλια Γκίλαρντ απεδέχθη την εισήγηση του Κόμματος των Οικολόγων και άλλων Αρχών του κράτους και διέταξε να συσταθεί Βασιλική Επιτροπή για να χτυπήσει με το μαχαίρι τα «ανέγγιχτα», ώστε η βρώμα των Παιδεραστών να καθαρίσει και πρέπει να καθαρήσει με κάθε θυσία. Το οφείλουμε στα Παιδιά μας στα οποία βασιζόμαστε να χτίσουν γερές και Ηθικές βάσεις για την αυριανή Κοινωνία.

Αυστραλία και Παιδεραστία

Γράφει η Δέσποινα Μπαχά

οδυνηρό αποτέλεσμα πολλά από τα κακοποιημένα αυτά παιδιά να κατηφορίζουν στα ναρκωτικά, τη βία και το έγκλημα και πολλά κακοποιημένα κορίτσια από εκδίκηση προς την κοινωνία μας να εκδίδονται στην πορνεία.

ΤΟ ΕΦΙΑΛΤΙΚΟΤΕΡΟ και **ΒΡΩΜΕΡΟΤΕΡΟ** έγκλημα της παιδεραστίας έχει πάρει επικίνδυνες διαστάσεις μέσα στον άγιο θεσμό της οικογένειας. Περιστατικά παιδεραστίας μέσα στην οικογένεια με την εμπλοκή ενός ή και των δυο Γονιών ή και

λύπει τον αιμομίκτη Πατέρα. Η πράξη της αυτή μπορεί να υπαγορεύεται από φόβο, αλλά και από αδυναμία να δει την αλήθεια. Όπως και να έχει, είναι ολέθρια για το Παιδί που δεν έχει που να στραφεί. Οφείλει όμως η κάθε Μάνα να συνειδητοποιήσει, το ότι πρέπει να είναι δίπλα στον Άνδρα της, δεν σημαίνει αναγκαστικά ότι πρέπει να είναι μαζί του και συνεργός, όταν ο Άνδρας διαπραττει επαίσχυντες και εγκληματικές πράξεις. Είναι ακόμη ένας ρόλος που την αναγκάζει η κοινωνία να παίξει.